

ת"פ 58550/05/15 - מדינת ישראל נגד שמאי סעדייב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 58550-05-15

18 יוני 2018

לפני:

כב' השופטת חופית גרשון-יזרעאלי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מאשה שניאור

-

הנאשם

שמאי סעדייב

ע"י ב"כ עו"ד סיגל מלמיליאן - אלימלך

מטעם הסנגוריה הציבורית

פסק דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, הריני להודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

1. כתב האישום בתיק שלפני מייחס לנאשם עבירה של הפרעה למפקח על העבודה להשתמש בסמכויותיו, לפי סעיפים 36 (א) (1) ו- 36 (א)(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, תשי"ד - 1954 (להלן גם: "החוק").

2. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית שימש הנאשם כמנהל פעיל של מסעדת "רולדין" בסינמה סיטי בצומת גלילות, אשר הייתה בבעלות חברת "ליאל אמריקן סטייל בע"מ" (להלן: "המסעדה").

למשרד הכלכלה הוגשה תלונה של עובד המסעדה, מר בוריס לדיז'ינסקי, בגין הפרות נטענות של דיני העבודה כלפיו. בעקבות התלונה נערכו ביקורות במקום, ונפתחה חקירה.

לנאשם נשלחו 4 זימונים להתייצב לחקירה תחת אזהרה, כדין, אך הוא לא התייצב.

כן נטען בכתב האישום, כי בשיחת טלפון של הנאשם עם המפקחת גב' יעל גלילי מיום 5.3.12 (בטעות נרשם 5.3.10), צעק הנאשם על המפקחת ואף טרק את הטלפון בפניה. ביום 27.3.12 הגיעה המפקחת למסעדה כדי לקבל את המסמכים שהתבקשו בדרישה מיום 20.3.12, אך הנאשם התעלם ממנה.

במעשיו אלו של הנאשם הוא הפריע למפקחת לעשות שימוש בסמכויותיה, כמפורט בחוק, וכל הניסיונות לחקור אותו תחת אזהרה עלו בתוהו.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען, כי לא היה מנהל פעיל של המסעדה אלא עובד מן המניין, אחראי משמרת. הנאשם טען כי הפנה את המפקחת לחברה שבבעלותה הייתה המסעדה, חברת "אמריקן סטייל" ולרואה החשבון של החברה. הנאשם טען כי הוא זה שהוטרד על ידי המפקחת. עוד כפר הנאשם בטענה לפיה התעלם מהמפקחת ביום 27.3.12 וטען, כי אמר לה שהמסמכים אינם בידיו אלא מצויים אצל רואה החשבון של החברה.

בסיכומיו טען, כי סעיף החוק הרלוונטי בעניינו הוא הפרעה למפקח לפי חוק שכר מינימום (מהטעם שהחקירה עסקה בהפרת חוקי עבודה מסוג אי תשלום שכר מינימום) ולא סעיפי החוק בהם הואשם על פי כתב האישום. זאת ועוד נטען כי אין באי התייצבות לחקירה משום עבירה פלילית ולכן אין באי התייצבותו כדי להוות הפרעה למפקח במילוי תפקידו.

4. בישיבת ההוכחות העיד הנאשם וביום 18.2.18 הוגשו בהסכמת הצדדים המוצגים הבאים:

א. 1מ - תלונתו של העובד בוריס לדיז'ינסקי למשרד התמ"ת מיום 11.3.11, בצירוף שני מכתבים.

ב. 2מ - עדותו של העובד בוריס לדיז'ינסקי מיום 15.2.12, בצירוף דוחות נוכחות תלוש שכר לחודש 12/2010 והודעת פיטורים.

ג. 3מ - דרישה להמצאת מסמכים לנאשם - שמאי סעדייב מיום 23.2.12.

ד. 4מ - דוח פעולה מיום 20.2.12.

ה. 5מ - דוח פעולה מיום 5.3.12.

ו. 6מ - דוח פעולה - שיחה טלפונית.

ז. 7מ - דוח פעולה מיום 7.3.12.

ח. 8מ - תלוש שכר של עובד בוריס לדיז'ינסקי לחודש 01/2011 בצירוף המחאה.

ט. 9מ - דרישה שנייה ואחרונה להמצאת מסמכים מיום 20.3.12 לנאשם בצירוף אישור מסירה.

י. 10מ - דוח פעולה מיום 27.3.12.

יא. מ11 - זימון לחקירה תחת אזהרה על הפרעה למפקח מיום 29.3.12 לנאשם- שמאי סעדייב בצירוף אישור מסירה.

יב. מ12 - זימון שני ואחרון לחקירה באזהרה על הפרעה למפקח מיום 29.4.12 לנאשם- שמאי סעדיב בצירוף אישור מסירה.

יג. מ13- דרישה להמצאת מסמכים וזימון לחקירה תחת אזהרה מיום 10.5.12 לנאשם - שמאי סעדייב בצירוף אישור מסירה.

יד. מ14 - זימון לחקירה ודרישה להמצאת מסמכים מיום 29.5.12 למר אילן שחר.

טו. מ15- דוח פעולה שיחה טלפונית מיום 19.6.12.

טז. מ16- דוח פעולה מיום 8.7.12.

יז. מ17- דוח מרואה חשבון רפאל שיטרוק מיום 11.7.12.

יח. מ18- הודעה למעסיק בדבר עבירה לכאורה מיום 11.7.12.

יט. מ19- תלושי שכר בצירוף דוחות נוכחות והמחאות לתשלום שכר של העובד בוריס לדיז'ינסקי לחודשים 11/2010, 12/2010, 1/2011.

כ. מ20- גיליון חקירתו של אילן שחר מיום 11.7.12.

כא. מ21 - זימון לחקירה תחת אזהרה מיום 11.4.13 לנאשם - שמאי סעדייב בצירוף אישור מסירה.

כב. מ22 - זימון שני ואחרון לחקירה תחת אזהרה מיום 28.4.13 לנאשם- שמאי סעדייב (הומצא על ידי שליח חברת "מנופים").

כג. מ23 - מסמכים חברת "מנופים" (אישור מסירה, איתור ומסירה, טופס הזמנת שירותי מסירה).

כד. מ24- דוח פעולה - שיחה טלפונית מיום 2.6.13.

כה. מ25- דוח פעולה (שני) - שיחה טלפונית מיום 2.6.13 (שעה 13:00).

כו. מ26- דוח פעולה (שלישי) - שיחה טלפונית מיום 2.6.13 (שעה 11:15).

כז. מ27- דוח זכרון דברים מיום 9.3.13.

כח. מ-28 מזכר מיום 3.6.13.

כט. מ-29 מזכר מיום 13.6.13.

ל. מ-30 גיליון עדותו של אסור אורי מיום 13.6.13.

דין והכרעה

5. הוראות חוק ארגון הפיקוח על העבודה, תשי"ד - 1954 הרלוונטיות לכתב האישום, קובעות כדלקמן:

" 36. (א) מי שעשה אחד מאלה:

(1) הפריע למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו; או

....

דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 500 לירות, או שני הענשים כאחד.

...

(ה) נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר-בני-אדם, מואגד או בלתי מואגד,

יאשם בה גם כל מי שבעת ביצועה היה מנהל פעיל, בא-כוח או שותף פעיל בחבר, זולת אם

הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום

הוראות החוק והתקנות לפיו".

6. כדי להרשיע את הנאשם נדרשת המאשימה להוכיח, מעל לספק סביר, את קיומם של היסודות העובדתיים של ביצוע העבירה היינו, שהנאשם שימש כמנהל פעיל במסעדה והפריע למפקח העבודה להשתמש בסמכויותיו.

האם היה הנאשם מנהל פעיל

7. מן הראיות עולה, כי הנאשם שימש כמנהל פעיל של המסעדה בתקופה הרלוונטית. בישיבת יום 20.9.16 תיאר הנאשם את עבודתו במסעדה, והסביר כי לא היה בעל העסק אך שימש כמנהל האחראי במקום, כך:

"אני קורא כעת לראשונה את כתב האישום. אני לא מבין למה יש כתב אישום. אני לא בעל העסק. קראתי את כתב האישום ואני כופר, לשאלת בית הדין אין לי רצון לפנות לייצוג משפטי כי אין לי תקציב. לא תיארתי לעצמי שמשד העבודה זה דבר רציני, היא טענה שאני בעל העסק, אמריקן סטייל הם בעלי העסק, עבדתי בתור מנהל, בתור משגיח כי הבעלים לא היה שם הם סמכו עלי ואני לא היתי בעל העסק, אני מכיר את בוריס הוא היה חבר של הבן שלי, אני לא יודע למה הוא תבע אותי ולא אותם, כל פעם היא באה אלי ואני שלחתי אותם לשם, היא קבלה את זה שהם הבעלים ובכל זאת היא התעקשה שאני אבוא לחקירה, ואני לא יודע למה, אני לא הבעלים. אני לא מזלזל אבל אני לא הבעלים ומה רוצים ממני? אני לא מוציא צ'קים ולא בעל החשבון" (עמוד 6 שורות 15-22, ההדגשות, כאן ולהבא, אינן במקור).

8. בהקשר זה העיד הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית, בזו הלשון:

ש." כתב האישום שהוגש נגדך מתייחס לתלונה של עובד בשם בוריס, לגבי שלושה חודשי עבודה במסעדת רולדין, בחודשים נובמבר ודצמבר 2010 וינואר 2011 וכן מספר ימים בחודש פברואר. בחודשים האלה מה היה הקשר שלך למסעדה?
ת. הייתי מנהל שם" (עמוד 14 שורות 26-29).

בהמשך העדות, הנאשם ניסה לצמצם את תפקידו במסעדה וטען כי היה אחראי רק על האפייה וסידור שעות העבודה אולם **לא** חזר בו מהגרסה לפיה שימש כמנהל המסעדה בפועל:

ש." מה היה התפקיד שלך שם?
ת. הייתי מנהל את העסק. כמו אפייה, הייתי עובד של רולדין. נתתי להם מהידע שלי.
ש. מה הקשר שלך לעובדים?
ת. רק שעות, סידור עבודה.
ש. איפה נמצא כל החומר שקשור לעובדים, דוחות נוכחות, הודעה לעובד וכיוצ"ב?
ת. היה שעון נוכחות, זה היה עובר לאילן והוא היה מעביר לרואה החשבון שלו. לא היה לי קשר לרואה החשבון ולא כלום.
ש. בידך היה חומר?
ת. לא. אני לא הייתי מתעסק עם החומר.
ש. מה קרה בחודש אפריל 2011?
ת. רולדין פנו אלי כי אילן התקשה בניהול של העסק. רולדין הציעו לבת זוג שלי לקחת הלוואה ולקנות את המקום. וזה מה שעשינו.
ש. ואז מה קרה עם כל החומר?
ת. זה היה רואה החשבון של רולדין. עברנו לרואה החשבון של רולדין. בת הזוג שלי הייתה מתעסקת עם זה.
ש. ומה המשכת לעשות?
ת. לנהל את העסק כרגיל" (פרוטוקול עמוד 15 שורות 1-21).

9. כאשר נשאל הנאשם אם ניהל את העובדים בפועל והיה אחראי על העובדים ועל ניהול המקום בפועל, הוא הכחיש והדגיש בעדותו כי לא הייתה לו נגיעה לענייני השכר, כספים ושיקים (ראו: פרוטוקול עמוד 17 שורות 4-11).

עם זאת, מחקירות שערכה המאשימה, אשר הוגשו בהסכמה, עלה כי הנאשם ניהל בפועל את המסעדה, לרבות ניהול העובדים, כדלקמן:

· הודעת העובד, בוריס לדיג'נסקי מיום 15.2.12:

"מי קיבל אותך לעבודה?"

ת. חיפשתי עבודה לפני הצבא, הגעתי לשם וקיבל אותי לעבודה המנהל במקום אני לא זוכר את שמו אבל אחרי חודש הוחלף המנהל במנהל ששמו שמאי סדייב" (מ/2 עמוד 1 שורות 4-7).

וכן:

"בקשר ל - 1000 ₪ אני פניתי לשמאי המנהל ושאלתי אותו על מה הוא לוקח מהשכר שלי - 1000 ₪ והוא אמר שזה בגלל שבמשמרת ערב שבה עבדתי הוא מצא למחרת בבוקר את המקרר של העוגות - כבוי וכל העוגות שהיו במקרר נהרסו והוא האשים אותי בכך וטען בגלל זה הוא מחייב אותי ב- 1000 ₪" (מ/2 עמוד 2 שורות 1-4).

· הודעת מר אורי אסור, מיום 13.6.13:

"האם במסגרת התפקיד שלך עבדת בסניף רולדין בסינמה סיטי גלילות?
כן. במקום היה מנהל בשם שמאי סעדייה ואני עזרתי לו בתקופות לחוצות על פי בקשה שלו.
כל ההתנהלות מול העובדים, מול ספקים ועוד היתה של שמאי סעדייב בלבד" (מ/30, עמוד 1 שורות 3-6).

10. הנאשם נחקר בהקשר זה, אך בחר שלא להגיב על הדברים, כדלקמן:

"ש. אורי אסור העיד בחקירה והוא גם בדומה לאילן שחר מציין שהיית מנהל בסניף של רולדין, היית אחראי על העובדים, בין היתר על השכר?
ת. אין לי מה להגיד. לא מוכן לענות על זה. זה מוגזם. את מנסה להכניס אותי לפינה שלא שייכת לתביעה הזאת" (עמוד 17 שורה 32- עמוד 18 שורה 2).

11. לאור האמור, שוכנעתי כי בכל הנגע לענייננו שימש הנאשם כמנהל פעיל של המסעדה.

הפרעה למפקח

אי מסירת מסמכים דרושים ואי התייצבות לחקירה:

12. אין חולק, כי הנאשם זומן לחקירה בעקבות תלונה שהוגשה על ידי העובד, מר לדיז'ינסקי (מ/1) ונדרש להמציא מסמכים. לנאשם נשלחו מספר דרישות והזמנות: דרישה להמצאת מסמכים מיום 23.2.12 (מ'3); דרישה שנייה ואחרונה להמצאת מסמכים מיום 20.3.12 (מ'9); זימון לחקירה תחת אזהרה על הפרעה למפקח מיום 29.3.12 (מ'11); זימון שני ואחרון לחקירה באזהרה על הפרעה למפקח מיום 19.4.12 (מ'12); דרישה להמצאת מסמכים וזימון לחקירה תחת אזהרה מיום 10.5.12 (מ'13); זימון לחקירה תחת אזהרה מיום 11.4.13 (מ'21); זימון שני ואחרון לחקירה תחת אזהרה מיום 28.4.13 (מ'22).

13. הנאשם הודה בעדותו שלא התייצב לחקירה, אף שקיבל את הזימונים, מבלי שהודיע על כך ומבלי שהייתה מניעה אובייקטיבית להתייצב:

ש. נשלחו לך כמה זימונים להגיע לחקירה, ואתה חתמת עליהם, למה לא הגעת?
ת. כי לא מצאתי צורך להגיע. לא הבנתי בכלל מה זה משרד העבודה בכלל. חשבתי שמישהו מנסה לעשות לי פה משהו. לא תיארתי לעצמי חקירה באזהרה. שאם אני לא הבעלים, אני צריך להתייצב" (עמוד 16 שורות 3-9).

וכן:

ש. ביום 1.5.13 הומצא לך זימון לחקירה באזהרה - שזה הזימון מיום 28.4.13 (סעיף ד' לכתב האישום) - הזימון נמסר לך ביד על ידי מר שגיא גורבן?

ת. כן.
ש. למה בחרת שלא להתייצב לחקירה גם לאחר שקיבלת את הזימון הרביעי לחקירה הזה?
ת. אני אגיד לך את האמת. אני הבנתי שלבוא לחקירה, זה לבוא למשטרה על עבירה פלילית, אם גנבתי או עשיתי משהו. לא הבנתי מה עשיתי פה. בן אדם מנסה להשתקם. מה כבר עשיתי? עד עכשיו לא הבנתי. את יכולה להסביר לי מה עשיתי? למי הפרעתי? במי פגעתי? בבוריס לא פגעתי, הוא קיבל את הכסף שלו.

ש. אתה בחרת שלא להתייצב לחקירה בפעם הרביעית, האם הודעת על כך לגילי או למישהו אחר מאגף האכיפה?
ת. מה זה אגף האכיפה? אני יודע מה זה משטרה. כשמשטרה רוצים, הם באים לקחת אותך. כאן אני לא הבעלים, למה אני צריך לבוא?
ש. אני מראה לך את הזימון של מר גורבן מיום 28.4.13 - מצטט - ובחרת לא להגיע לחקירה, האם הודעת למפקחת שאתה לא מגיע לחקירה?
ת. לא. גם אני לא קראתי את מה שאת מקריאה לי עכשיו. אני זרקתי את זה ישר לפח. לא הבנתי שזה רלבנטי למה שקורה שם. כאילו היא נפגעה ממישהו. זה משהו של אגו" (עמוד 18 שורה 20 - עמוד 19 שורה 2).

14. יחד עם זאת, המאשימה לא הפנתה למקור חוקי, הקובע מפורשות שאי התייצבות לחקירה מהווה עבירה פלילית. לא ניתן לקבל את עמדת המאשימה לפיה אי התייצבות לחקירה נכללת בגדר עבירה של "הפרעה למפקח העבודה מלהשתמש בסמכויותיו" (סעיף 36 (א) (1) לחוק), ואפרט.

15. סעיפי כתב האישום מייחסים לנאשם עבירה של הפרעה למפקח להשתמש בסמכויותיו. עיון בסעיף 36 (א) (1) ו-36 (א) (2) לחוק מגלה שני סוגי עבירות הרלוונטיות לענייננו. האחת "הפרעה למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו" (סעיף 36 (א) (1)). השנייה, "סירוב להשיב למפקח על שאלה שהוא חייב להשיב עליה" (סעיף 36 (א) (2)). ראו להלן:

36. (א) מי שעשה אחד מאלה:

עמוד 7

- (1) הפריע למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו; או
(2) סירב להשיב למפקח עבודה על שאלה שהוא חייב להשיב עליה;

16. משהחליט המחוקק לייחד את הסירוב להשיב לשאלות המפקח בסעיף עבירה נפרד מסעיף 36 (א) (1), ברי כי לא ראה באי מענה לשאלות המפקח חלק מן הסעיף הדין בהפרעה למפקח מלהשתמש בסמכויותיו.

17. סביר, כי אי התייצבות הנאשם לחקירות פגעה בבירור העובדות במועד, וגרמה לבזבוז זמן ומשאבים, לאחר שהמפקחת נערכה לכל אחת מן החקירות ופינתה את הזמן הנחוץ. עם זאת, אין הדבר עולה כדי עבירה פלילית של הפרעה למפקח העבודה להשתמש בסמכויותיו.

18. אף כאשר מוזמן אדם לחקירה במשטרה, לא קיימת חובה כללית להתייצב לחקירה. בהקשר זה נפסק בבית המשפט העליון, בעפ 1632/95 עוזי אזולאי משולם ו-11 אח' נ' מדינת ישראל, פד מט(5), 534 (1996), כך:

"ההרשעה בוססה על ההנחה כי חובה על אזרח להתייצב לחקירה אלא שהוראת החוק הרלוואנטית - סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) 1927 - אינה מטילה חובת התייצבות על אזרח המוזמן למשטרה. וכך נקבע בסעיף הנ"ל:

"(1) קצין-משטרה בדרגת מפקח ומעלה, או כל קצין אחר או סוג אחר של קצינים המורשים בכתב, בדרך-כלל או במיוחד, עלידי שר המשפטים, לערוך חקירות על ביצוע עבירות, רשאי לחקור בעל-פה כל אדם המכיר, לפי הסברה, את עובדותיה ונסיבותיה של כל עבירה, שעליה חוקר אותו קצין-משטרה או אותו קצין מורשה אחר כנ"ל ורשאי הוא לרשום בכתב כל הודעה, שמוסרה אדם הנחקר כך.

(2) אדם, הנחקר כך, יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו בשעת החקירה אותו קצין-משטרה, או קצין מורשה אחר כנ"ל...".

מנוסח הסעיף עולה כי המתייצב לחקירה חייב להשיב אמת על השאלות. אך החוק אינו מטיל חובת התייצבות. על מצב דברים זה עמד השופט שמגר בבג"צ 465/75 דגני נ' שר המשטרה ואח', פ"ד ל(1) 337, 366-365:

"לצד החובה להשיב לשאלות בחקירה... אין חובה מכוח החוק [פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)] להענות להזמנת המשטרה לחקירה... אין לשוטט סמכות על-פי דין לחייב עד להופיע לחקירה... כל שהוענק לשוטט בחוק היא הסמכות לגבות עדות מאדם אליו הוא פונה לשם חקירת עבירה או אשר מופיע בתחנת המשטרה, מיוזמתו, כדי למסור עדותו. ראוי לבדוק נושא זה לצורך בחינתו של הצורך בחקיקה משלימה בנקודה זו".

בעשרים השנים שחלפו מאז ניתן פסק-דין זה, החוק לא תוקן. באין חובה בדין להתייצב לחקירה, מובן כי אין בסיס להרשעה בשיבוש מהלכי משפט בשל אי-התייצבות. יש איפוא לבטל את הרשעת המערער בעבירה זו".

19. כמו כן, לא שוכנעתי כי הוכח במידה הנדרשת שהנאשם הפריע למפקחת בכל הנוגע לאי

מסירת המסמכים הדרושים לצורך החקירה ובירור תלונתו של העובד. הנאשם הודה שלא מסר למפקחת מסמכים, והסביר כך:

"ש. אני מציגה בפניך את הדרישה להמצאת מסמכים מיום 23.2.12 - זו החתימה שלך?

ת. כן.
ש. תאשר לי שהמסמכים שנדרשת להמציא לא הומצאו?
ת. לא הומצאו ולא רציתי להמציא. זה לא קשור אלי. את רוצה לתת לי על זה מאסר בפועל? זה ממש להתעלל בי עכשיו" (פרוטוקול עמוד 18 שורה 3-7).

הנאשם אף הביע התנצלות בעדותו על כך שביום 27.3.12 התעלם מהמפקחת כאשר הגיעה למסעדה כדי לקחת ממנו מסמכים (עמוד 19 שורות 7-10).

עם זאת, הנאשם סיפק הסבר המניח את הדעת לאי מסירת המסמכים, כאשר טען כי המסמכים לא היו ברשותו והוא הפנה את המפקחת לרואה החשבון ולבעלי החברה:

"ש. אז המפקחת טוענת שלא שיתפת איתה פעולה ולא מסרת לה את החומר?
ת. כי שלחתי אותה לרואה החשבון ולאילן. מה לי ולזה? אני חשבתי שבוריס תובע אותי פה. עד היום חשבתי ככה. שאלתי את בוריס" (פרוטוקול עמוד 16 שורות 3-5).

לא נטען, אף לא הוכח, כי המסמכים היו ברשותו של הנאשם ויכול היה למסור אותם למפקחת. במצב דברים זה, אי מסירת המסמכים אינו מהווה הפרעה למפקחת מלהשתמש בסמכויותיה.

שיחת טלפון מיום 5.3.12 בין הנאשם למפקחת

20. טענות המאשימה בנוגע לשיחת טלפון שקיימה המפקחת עם הנאשם ביום 5.3.10 (סעיף 5 לכתב האישום), לא הוכחו בראיות. הנאשם הכחיש מספר פעמים בעדותו לפני את קיומה של שיחת הטלפון עם המפקחת. ראו להלן:

"ש. המפקחת טוענת שצעקת עליה. מפנה לדוח פעולה מיום 5.3.10 ולכתב האישום בסעיף 5. תאר לנו איך דיברת עם המפקחת? האם אתה זוכר שצעקת על המפקחת.
ת. לא הייתה לי שיחה איתה בטלפון. אין מצב שאני עונה לטלפון" (פרוטוקול עמוד 16 שורות 12-14).

וראו:

"ש. אני אומרת לך שבעדותך הראשית - בשיחת טלפון מיום 5.3.12 בשעה 10:40

עמוד 9

בבוקר, לא אמרת למפקחת מדוע לא המצאת את המסמכים, לא הפנת את המפקחת לרואה החשבון?

ת. אני אמרתי לך שלא התנהלה שיחת טלפון כזו. אין מצב שאני עונה לשיחות טלפון" (פרוטוקול עמוד 18 שורות 8-10).

וכן:

"ש. מפנה לשיחה טלפונית מיום 5.3.10 - מפקחת יעל גילי מתקשרת אליך בטלפון, מתפתחת שיחה...

ת. אני לא זוכר כזה דבר. אני בחיים שלי לא זוכר כזה דבר. היא הייתה שם פעמיים שלוש, טלפונים אף פעם לא דיברתי איתה" (פרוטוקול עמוד 19 שורות 3-6).

21. המאשימה הציגה לתמיכה בטענותיה דוח זיכרון דברים שנכתב על ידי המפקחת ביום 5.3.12 (מ/6), אולם פרט לכך לא הוצגו ראיות אובייקטיביות שיש בהן כדי להוכיח דבר אודות השיחה ותוכנה. המאשימה בחרה לוותר על עדותה של המפקחת לפני בית הדין ועל האפשרות להתרשם מן העדה. לפיכך, לא הוכחה השיחה ותוכנה למעלה מכל ספק סביר. ויפים לעניינו הדברים הבאים:

"אין בית דין עונשין באומד הדעת, אלא על פי עדים, בראיה ברורה" (רמב"ם, הלכות יסודי התורה, פרק ח, הלכה ב).

22. מעדות הנאשם עולה, כי ייתכן והרים את קולו כלפי המפקחת עת הגיעה למסעדה, אך הוא הסביר כי במסעדה שורר רעש רב, ולכן קיים צורך להרים את הקול כדי להישמע. כמו כן, הנאשם הכחיש כי דיבר אל המפקחת בצורה לא נעימה, ובלשונו:

"ש. המפקחת טוענת שצעקת עליה. מפנה לדוח פעולה מיום 5.3.10 ולכתב האישום בסעיף 5. תאר לנו איך דיברת עם המפקחת? האם אתה זוכר שצעקת על המפקחת.

ת. לא הייתה לי שיחה איתה בטלפון. אין מצב שאני עונה לטלפון.

ש. ובהזדמנויות אחרות או כשהיא הגיעה?

ת. את צריכה לבוא לרולדין לראות את המקום, כדי שישמעו אותי אני צריך לצעוק. זה מקום פתוח בסינמה סיטי. היינו באי עם תיקרה של 10 מטר, ומן הסתם אנחנו צועקים כדי שישמעו אותנו ומדברים בכריזה. לא דיברתי אליה לא יפה. אמרתי לה תסלחי לי, אני לא הייתי הבעלים בתקופה ההיא, ואני לא חייב להביא לך חומר, תפני למי שצריך, והיא השיגה את החומר.

ש. ממי?

ת. מאילן ומרואה החשבון. אני לא זוכר אפילו איך קוראים לרואה חשבון.

ש. האם באיזה שהוא שלב אסרת עליה להיכנס למקום?

ת. איך אני יכול לאסור עליה להיכנס למקום? זה מקום של אבא שלי? זה סינמה סיטי.

ש. האם איימת עליה בשלב כלשהו, איום פיזי או מילולי?

ת. לא" (פרוטוקול עמוד 16 שורות 12-26).

23. בנסיבות אלה, טענות המאשימה הנוגעות לאי מסירת מסמכים ולשיחת הטלפון שהתקיימה לכאורה בין הנאשם למפקחת לא הוכחו ברף הנדרש בהליך פלילי.

24. לאור כל האמור, הנאשם מזוכה בזאת מאשמה בעבירות לפי סעיפים 36(א)(1) ו- 36(א)(ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, תשי"ד - 1954.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ח, (18 יוני 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.